

“El Déu de la nostra fe no és un ésser llunyà”

Considera allò més bonic i més gran de la terra..., allò que plau a l'enteniment i les altres potències... i allò que és delit de la carn i dels sentits...

2 de setembre

I el món, i els altres móns, que lluen en la nit: tot l'Univers. —I això, juntament amb totes les bogeries del cor satisfetes... res no val, és res i menys que res, comparat amb,

aquest Déu meu! —teu!—, tresor infinit, margarita preciosíssima, humiliat, fet esclau, anorreat en forma de servent al pessebre on va voler néixer, al taller de Josep, a la Passió i a la Mort ignominiosa... i en la bogeria d'Amor de la Sagrada Eucaristia. (Camí, 432)

Cal adorar devotament aquest Déu amagat: és el mateix Jesucrist que nasqué de Maria Verge; el mateix que patí, que fou immolat a la Creu; el mateix que té el costat traspassat, del qual brollà aigua i sang.

Aquest és el sagrat convit, en què es rep Crist mateix; la memòria de la Passió hi és renovada i, amb Ell, l'ànima tracta íntimament el seu Déu i posseeix una penyora de la glòria futura. La litúrgia de l'Església ha resumit, en unes breus estrofes, els capítols culminants de la història de l'ardent caritat que el Senyor ens dispensa.

El Déu de la nostra fe no és un ésser llunya, que contempla indiferent la sort dels homes: els seus afanys, les seves lluites, les seves angoixes. És un Pare que estima els seus fills fins a l'extrem d'enviar el Verb, Segona Persona de la Trinitat Santíssima, per tal que, encarnant-se, mori per nosaltres i ens redimeixi. El mateix Pare amorós que ara ens atreu suaument cap a Ell, mitjançant l'acció de l'Esperit Sant que habita en els nostres cors. (És Crist que passa, 84)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/dailytext/el-deu-de-la-
nostra-fe-no-es-un-esser-llunya/](https://opusdei.org/ca/dailytext/el-deu-de-la-nostra-fe-no-es-un-esser-llunya/)
(05/04/2025)